
Ε΄ ΣΚΗΝΗ – ΠΑΡΟΔΟΣ

Βροντή και μια απόκοσμη, σεβάσμια φωνή ακούγεται:

- ΧΟΡΟΣ** Ω, προαιώνιες Νεφέλες,
το δροσερό και καλοτάξιδο, αιθέριο κορμί μας φανερώστε, σηκωθείτε!
Από του Ωκεανού υψωθείτε τους απόμακρους ορίζοντες
και στις κατάφυτες κι αγέρωχες κορφές πάνω σταθείτε
για ν' αγναντέψουμε τα πέρατα του κόσμου μια σταλιά,
τα περιβόλια, τους αγρούς, τα ποτισμένα αμπέλια·
ν' αφουγκραστούμε τους αχούς των φιδοστρόφων ποταμών,
τις πολυκύμαντες αυλές του μακρινού πελάγους.
Να, άνοιξε το κυκλώπειο μάτι του ο θόλος του ουρανού,
ανέτειλε φως αυγερινό.
Εμπρός, τινάξτε από πάνω σας τη βραδινή την μπόρα
και την αθάνατη, τη λιόχαρη μορφή μας φανερώστε
από μακριά να μας θαυμάσει ολάκερη η πλάση.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ** Ωω! Ωω! Άγιες μου και ιερές Νεφέλες, μ' ακούσατε που σας κάλεσα, το βλέπω.
Έι, άκουσες; Άκουσες τη φωνή που σα βροντή στεντόρεια αντήχησε
ως πέρα;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ** Και ακούω και πιστεύω, πολυχρονεμένες μου, κι έτσι μου 'ρχεται και
μένα να βροντήξω κλάνοντας πατάτες! Τέτοια τρεμούλα μ' έχει πιάσει
και κρύος ιδρώτας... Κι είτε είναι ασέβεια είτε όχι, όπου να 'ναι θα τα
κάνω πάνω μου!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ** Πάψε επιτέλους τις προστυχιές και τα βρωμόλογα που σ' έχουν
συνηθίσει στην Ελλάδα! Σώπα! Να, φτάνει όπου να 'ναι η σύναξη των
θεϊκών συννέφων τραγουδώντας.

Αργή και τελετουργική είσοδος του Χορού σε ημιχόρια.

*Τα Σύννεφα προβάλλουν με στάση υψηλή, χαμηλώνουν στη συνέχεια με κανονικό
βάδισμα στο ρυθμό της μουσικής.*

*Όσο διαρκεί η πάροδος ο Σωκράτης παραμένει ακίνητος σε στάση προσευχής,
ενώ ο Στριμούρας ψάχνεται νευρικά. Και οι δύο κοιτάζουν προς το κοινό.*

ΧΟΡΟΣ

Κοπέλες βροχερές, που ο ουρανός μάς ξέρει,
ας συναχτούμε εδώ, στην Αττικής τα μέρη.
Ύμορφη ετούτη η γης, μ' ωραία παλικάρια
κι οι νιες όλο δροσιά, σαν τρυφερά βλαστάρια.

Κοιτάξετε, ριζωμένο το κάστρο το παλιό,
οι μπόρες μας το βρέχουν μα εκείνο στέκει ορθό!
Σπαρμένη μ' εκκλησιές η χώρα, και μυστήριες
ηχούνε ψαλμουδιές, ιερές κι ευχαριστήριες.

Χαρές και πανηγύρια, χειμώνα καλοκαίρι,
μα πióτερο την άνοιξη γιορτάζουνε στα μέρη.
Χοροί και μουσικές, γιορτές απ' άκρη σ' άκρη
σουβλίσματα, ψησίματα, και μέρες χωρίς δάκρυ!

Αφήστε τις κακοκεφίες και τα λευκά ντυθείτε,
ο δάσκαλος μας φώναξε, ελάτε, αφουγκραστείτε!

Με το τέλος του τραγουδιού τα Σύννεφα εξακολουθούν να περιφέρονται κατακλύζοντας όλο το προσκήνιο και περιδινούμενα.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ

Για το Θεό, Σωκράτη, ... σε ικετεύω, πες μου: ποιες είν' αυτές που τραγουδήσαν εκείνο το τροπάριο; Μην είναι καμιά πανηγυρτζού με το επιτελείο της;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Όχι, ανόητε! Είναι τα ουράνια σύγνεφα, οι Νεφέλες, σπουδαίες θεότητες των χασομέρηδων. Αυτές μάς φυσάνε στα μυαλά πνεύμα και απόψεις και θεωρητικολογίες καθώς και τερατολογίες και πολυλογίες και αντιλογίες και τροπολογίες και επιχειρηματολογίες και φτου σκουληκομερμηγκοτρυπολογίες. *(Ο λόγος του συνοδεύεται από αντίστοιχες χειρονομίες.)*

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ

Πες το, λοιπόν! Γι' αυτό φτερούγισε η περδικούλα μου με το που άκουσε το τραγούδι και θέλω κιόλας να πιάσω την τριχολογική συζήτηση και να κορφολογήσω φούμαρα και να τσακωθώ γλωσσοκοπανώντας! Φέρ' τα, Σωκράτη μου, μπροστά μου, αν γίνεται, που λαχταράω να τ' αντικρίσω!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Να, δες εκεί, κατά τα Άγραφα... Τα βλέπω κιόλας που σιγοκατεβαίνουν.

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πού; Πού; Δείξε μου κι εμένα!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Νά τα που σιμώνουνε πολλά μαζί, κοπάδι, μες από ρεματιές και δάση και βουνοπλαγιές.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πού είναι μωρέ, δε βλέπω...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Εκεί, στην πόρτα! *(Του έδειχνε μπροστά, ξαφνικά του δείχνει προς τα πίσω.)*
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Αμάν, τώρα τα είδα! Πα πα πάαα!... Τήρα, τήρα, τήρα!...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Εμ βέβαια, τα βλέπεις τώρα καθαρά, εκτός κι αν έχεις στα ξερά σου τσίμπλες σαν κολοκύθες!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πω πω, θεούλη μου! Κουκούλωσαν κιόλας τα πάντα! Σωκράτη; Εδώ είσαι;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Εδώ! Είδες τι σκράπας είσαι; Δεν πίστευες όταν σου 'λεγα πως είναι θεότητες.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Όχι, βρε παιδί μου, έλεγα πως είναι πούσι, υγρασία και καταχνιά!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μα τώρα, είσαι με τα σωστά σου; Δεν ήξερες ότι αυτές ταΐζουνε κοπάδια κουλτουριάρηδες, κομπογιαννίτες ψευτογιατρούς, δικηγορίσκους, καρεκλοκένταυρους του δημοσίου, πολιτικάντηδες, παπαροπροφήτες και αστρομπουρδολόγους;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Α, γι' αυτό λοιπόν τους ακούς να τραγουδούν για συννεφούλες, για συννεφιασμένες Κυριακές, για σύγνεφα και συγνεφάκια και δεν ξέρω τι άλλο! Γιατί γι' ανταμοιβή τα σύγνεφα τους δίνουν και καταβροχθίζουν τον περίδρομο!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γιατί; Δεν το θαρρείς πως είναι δίκιο;
- Τα Σύγνεφα αποκαλύπτουν το πρόσωπό τους.*
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ωχ! Κοίτα τι πάθανε! Αν είναι αληθινά σύγνεφα, μοιάσανε τώρα σε κοπέλες σαν τις δικές μας. Δε μου φαίνονται πια ίδια μ' εκείνα στον ουρανό.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γιατί; Πώς φαίνονται εκείνα;

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τι να σου πω... Να, σαν τσουλούφια ξασμένα από άσπρο μαλλί. Κι όχι στα γυναίκες, μα την πίστη μου! Καλέ, ετούτες έχουνε απ' όλα!...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Τότε, απάντα μου σ' ό,τι θα σε ρωτήσω.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Λέγε στα σβέλτα ό,τι θες...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Έτυχε ποτέ να στραφείς στον ουρανό και να ιδείς ένα σύγγεφο όμοιο με κροκόδειλο, ή όμοιο με λεοπάρδαλη ή λύκο ή και ταύρο;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ε ναι, μου έχει συμβεί. Και τι μ' αυτό;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Τα σύγγεφα έχουν το χάρισμα να μεταμορφώνονται σ' ό,τι θελήσουν. Κι αν τύχει να θωρήσουν κανέναν μαλλιά, κανέναν αγριάνθρωπο ή και κανέναν μουσάτο αγκουσεμένο, για να γελάσουν με τη μούρλα του παίρνουνε τη μορφή του τράγου.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μπα; Κι αν δουν κανέναν απ' αυτούς που βάζουν χέρι στο πορτοφόλι του κόσμου, τι κάνουν τότε;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γίνονται αμέσως λύκοι για να δείξουνε την ατιμία του χαρακτήρα του.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τώρα κατάλαβα! Γι' αυτό μοιάζανε με αλεπούδες εψές που συνεδρίαζε η Βουλή!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Και τώρα γίνανε γυναίκες γιατί όπως έρχονταν είδανε τον **Ψινάκη!**
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Γεια σας και χαρά σας, κυράδες μου! Αν στέργετε να μιλάτε με ανθρώπους, στείλτε και σε μένανε φωνή εξ ουρανού, αρχόντισσές μου!
- ΧΟΡΟΣ **Χαίρε, γέροντα χρονιάρη, θηρευτή λόγων σοφίας!**
Χαίρε, λειτουργέ σπουδαίε της ψιλοκομμένης πάρλας!
Πες μας, τι μας θες κοντά σου; Πια κανέναν δεν ακούμε από τους μετεωρολόγους, μόνο τη Λαγκάρντ κι εσένα...
Κείνη για τη άνεσή της, σε για το παράστημά σου,
σα διαβαίνεις κορδωμένος μες στους δρόμους της Αθήνας
κι όλο γύρω σου κοιτάζεις, ανακρίνοντας τον κόσμο.
Και το ξέρουμε πως πλήθος κακουχίες υπομένεις,
και ξυπόλυτος γυρίζεις από σέβας στη γενιά μας.